

הידברות

יוני אב

פרשת לך לך | גליון 273 | י"א מרחשוון תשע"ז
תגובות: oneg.shabat@hidabroot.org
אתר הידברות החדש
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ אליהו בן שלום | לרפואה שלמה וכל הישועות תומר בן אילנה | לע"נ סימיו זוהר בת תמר תמו | לע"נ שרה בת נרקיס ואהרון | לבשורות טובות וכל הישועות ליאת שלמה בת מוזל | לרפואה שלמה ואריכות ימים נצרת בת חנום | לרפואה שלמה וכל הישועות מוזל צברי בת בתיה **להקדשת העלון חייוג: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:58	17:19	16:06	ירושלים
17:54	17:20	16:22	תל אביב
17:55	17:18	16:13	חיפה
17:58	17:21	16:25	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

עצה לעמידה בניסיונות

כשמבינים את תכלית הניסיון, ההתמודדות תהיה קלה הרבה יותר

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

ספרט ופרט יש לנו ללמוד מוסר והנהגות נכונות. בפרשת זו מספרת התורה שבדור של אלילות ועבודה זרה, הפציע כאלומת אור בחשכה האדם הגדול בענקים - אברהם העברי, וכמאמר חז"ל: "כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר אחד", ומבשר לאנושות כולה כי ה' אחד ושמו אחד. ולאחר שהבין מדעתו כי יש מנהיג לבירה, נגלה אליו הקב"ה ומצווה אותו לעזוב את מולדתו ומשפחתו וללכת לארץ כנען. ואכן, אברהם אבינו עושה דבר ה' ומגיע לארץ כנען, אך במקום שתקיים בו הבטחת ה' "ואברכך ואגדלה שמך" הוא מגלה כי יש רעב בארץ, והוא נאלץ לרדת למצרים כדי לא למות ברעב. הוא עושה זאת מבלי להקשות קושיות על הקב"ה אפילו לא במחשבתו, אך גם כאשר הגיע למצרים לא תמו תלאותיו. הוא רק מגיע לשער המדינה וכבר חוטפים את רעייתו למלך מצרים. אדם מן השורה היה מוצא עצמו מתרעם על הקב"ה, היכן כל ההבטחות הטובות הראויות למי שמסר נפשו למען ה'? אך אברהם חי בביטחון כי הבורא יתברך עושה את הטוב ביותר עבורו ואינו מעסיק עצמו בשאלות ותמיהות. והנה, כאשר ניסיון רדף ניסיון, שכל אחד בו קשה מקודמו, עד עשרה ניסיונות - אברהם אבינו נשאר עומד כצוק איתן באמונתו בבוראו, ולרגע לא מהרהר

2 הרב זניאל בלס המדע לומד ענווה

4 הסיפור של ולדר יחד... לאורך כל הדך

7 הרבנית יקימה מזרחי בדרך לאמא רחל

אחריו. אולם דווקא על ידי עשרת הניסיונות שאברהם לא הבין את פשרם, מצא הקב"ה את לבבו נאמן לפניו, כרת עמו את הברית והוציא ממנו את ממלכת כהנים וגוי קדוש. הרי לנו יסוד גדול לחיים בכל עת בו אנו עומדים בפני ניסיון גדול ותמיהה עלולה להתנגב ללב: "מדוע הקב"ה עושה לי את זה?" האדם אינו יכול לדעת בעת הניסיון מה פשר מצב קשה זה שלפניו, אבל אם אך יידע כי מדובר בניסיון שנועד לרוממו למעלות גבוהות אם רק יעמוד בו, היה מיד עומד בו בקלות, בשמחה ובטוב לבב. הדבר דומה לאותו בכיר בצבא שנחטף כשעלה על טרמפ, ולאחר מסכת השפלות ועינויים קלים שבהם לא נשבר ולא גילה סודות, הודיעוהו חוטפיו כי מחר יעברו לעינויים קשים ביותר שבוודאי לא יוכל לעמוד בהם, וכבר חשב להישבר ולגלות כעת את כל הסודות. והנה, שכחו החוטפים לסגור כראוי את דלת מאסרו וכששמע את דיבורם הבין מתוכן הדברים כי הם שלוחי המלך לבחונו ולנסותו אם ניתן לסמוך עליו, במטרה להעלותו לדרגת שר בממשלתו... מיד התחזק ביתר שאת ועמד כמובן בכל האיומים שלא היו אלא כלי להפעלת לחץ. כך בעת ניסיון יזכור האדם כי ניסיון זה נשלח מאת ה' לרוממו ולהעלותו כאברהם בשעתו, ואין הקב"ה מביא ניסיון לאדם אם אינו יכול לעמוד בו. שהרי ביאור המילה "ניסיון" - כלי להרימו על נס לגובה רב. וכשיבין את מהות הקושי שלפניו ותכליתו לרומם את האדם אם יעמוד בו, יקבל מתוך כך כוחות עצומים, יהיה איתן מבלי להישבר, ויצליח. שבת שלום.

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

● **אני אוהב מאוד תנ"ך, ומשנן פרקים בעל פה. לפני כמה זמן מישוהו אמר לי שיש עם זה בעיה. זה נכון?**
מון פסק בשו"ע (סימן מט): "אף על גב דקיימא לן דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה, כל דבר שרגיל ושגור בפי הכל, כגון קריאת שמע

וברכת כהנים ופרשת התמיד וכיוצא בזה - מותר". ומאן שאסור לקרוא בעל פה חלקים מהתנ"ך שאינם שגורים בפי הכל. אולם מותר למורה לדרוש מהתלמידים לשנן פרקי תנ"ך בעל פה, לא כדי שיקראו בהם להבא אלא כדי שיהיו הפסוקים שגורים בפייהם. וכן

הדין באדם שמבקש לדעת היטב את התנ"ך ומשנן פרקים על פה. ● **אנו עומדים להתארח השבת אצל משפחה שהכלים שלה לא טובלים. מה עלינו לעשות?**
החיוב להטביל כלים מוטל על בעל הבית, ומכל מקום קשה להקל

להשתמש בכלים שלא הוטבלו, לכן אם אפשר לבקש מבעל הבית רשות, לבוא אליו יום-יומיים קודם ולעשות מבצע להטביל את כל הכלים. וכאשר מציעים עזרה, ולא רק מנחיתים הוראות, קל יותר לקבל את הדברים, ובפרט כשמדובר בבני משפחה.

נופש ירושלמי

5 מוככים

במלון המפואר רמדה רנסנס י-ם | 18-19 נובמבר | י"ז-י"ח חשוון | פרשת וירא

הרב יצחק פנגר | הרב אליהו עמר

הבטיחו את מקומכם | 073-2221270

מספר החזרים מוגבל

הידברות

הידברות מזמינה אתכם לחווית שבת באווירה ירושלמית מרוממת

כיצד מסוגל המדע ללמד ענווה?

המדען נבוך לגודל החכמה האלוקית שאין לה חקר וגבול

תחום אפשרי, שאף אדם בשר ודם אינו יכול עוד להשיג בכח שכלו האנושי את כל החכמות המדעיות שהבורא יצר בעולמו. זו עובדה שלא יכול אדם בן-ימינו להיות גם פיזיקאי, גם כימאי, גם ביולוג, גם מנתח מח, גם קוסמולוג, גם פסיכולוג, גם סוציולוג, גם מתכנת תוכנה, גם יוצר חומרה, גם הנדסאי רובוטיקה, גם מכונאי רכב, גם מכונאי מטוסים, גם מהנדס, גם אדריכל, גם פליאונטולוג, גם גיאולוג, גם היסטוריון, גם ארכיאולוג, גם חוקר שפות, גם וטרינר וגם רופא שיניים מוצלח...

בימינו, אף בתחום אחד בודד במדע מגלה המומחה שאינו מצליח לעקוב אחרי כל החכמות המתפצלות והמתחדשות שבתחום עיסוקו. מדען דגול בתחום אחד עשוי להיות בור מוחלט בתחום אחר במדע, ואף בתחום מומחיותם נאלצים מדענים להודות שרבות התעלומות והחידות הבלתי פתורות תחת כל הידע שרכשו, ומי יודע אם מדעני הדורות הבאים לא יבטלו את ידיעותיהם המקובלות כיום. מוגבלותו של החכם ניכרת כיום יותר מבכל תקופה אחרת על פני ההיסטוריה, כך למדה האנושות שיעור חשוב מאוד בענווה.

המשך בעמוד <<5

גדולה יותר לנוכח עוצמת החכמה האלוקית המתגלית בכל פרט מפרטי הבריאה: "עושה גדולות ואין חקר, נפלאות עד אין מספר" (איוב ה, ט). הגאווה הפכה לילדותית בימינו דווקא בשל גילוי חכמה כה גדולה בבריאה, שאין הכלים של המדען מסוגלים להכילה. אמנם ישנם אנשים אשר מידותיהם הרעות מביאות אותם לשחצנות במקום לענווה, המתפארים בידע המועט והזעיר שרכשו על הבריאה. אולם בעיניים אובייקטיביות, מוביל המדע כל אדם ישר לענווה גדולה ואף ליראה, כפי שכתב הרמב"ם:

"והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים, ויראה מהם חכמתו שאין לה ערך ולא קץ - מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול, כמו שאמר דוד: "צמאה נפשי, לא-לוהים לא-ל חי" (תהילים מב, ג). וכשמחשב בדברים האלו עצמן, מיד הוא נרתע לאחוריו, וירא ויפחד ויידע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה, עומד בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד: "כי אראה שמיך... מה אנוש כי תזכרנו" (ספר המדע, הלכות יסודי התורה פרק ב).

בימינו התרבה הלימוד המדעי והמחקר בכל

אליהו שואל: "שלום. האם לימוד המדע הופך אנשים לגאווותנים יותר? במילים אחרות, האם הכרת המדע של העולם מובילה לגאווה?"

שלום אליהו, ותודה על שאלתך. צריך לומר את ההיפך, שככל שאדם בן-ימינו מתעמק בלימוד המדע, הוא מתבקש להגיע לענווה

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

שאינו כן כשמשקה סם שאינה מרגשת צער. ובספר חלקת יעקב כתב שוודאי מותר לגרום צער בעלי חיים על ידי ניסיונות בשביל חקירות מדעיות ולחכמת הרפואה, אולם על פי מידת חסידות יש להינצל ממידת אכזריות ויש לאסור. אך חולק עליו בשו"ת שרידי אש, וכותב שסוף דינו של החלקת יעקב דין אמת, שיותר לצער בעלי חיים לתועלת חכמת הרפואה, אך לא רק זה אלא שלדעתו אין כאן גם מידת חסידות, שמידת חסידות אינו אלא רק במקום שנוגע לעצמו ורשאי אדם להחמיר על עצמו, אבל לא במקום שנוגע לאחרים, והרי כאן, על ידי המחקר שעושה, יכול להביא מזור ורפואה לבני אדם - ולכן צריך להתיר לרופאים לעשות ניסיונות בכל דבר שהוא לצורך אדם וכבודו ואין בזה שום מגומגם ופקפוק. (וכן פסקו החתם סופר, שו"ת בנין ציון, השבות יעקב, ובשו"ת תרומת הדשן ועוד פוסקים. עפי"מאמרו של פרופ' א.ס. אברהם המובא בספר 'אסיא' כרך ה' עמוד 18).

לסיכום: מותר לערוך מחקר מדעי על בע"ח כאשר הדבר לצורך רפואה, אולם יש להשתדל לעשות זאת בהרדמה כדי למעט ככל שניתן בצערם של בעלי החיים (שו"ת ציצן אליעזר חלק יד), כל שזה לא פוגע בניסוי. ובגמרא הניסוי - אם החיה מצטערת מתוצאות הניסוי - יש להורגה בדרך המהירה ביותר (ספר אסיא כרך ה' שם). וכל ההיתר הוא רק לרופאים שמתעסקים בזה ויש להם בכך מטרה רפואית, אולם אין להתיר בשום פנים ואופן לאנשים פרטיים ו'חובבי מדע' לעשות זאת.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים:
073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

ניסויי בעלי חיים: אסור או מותר?

שמצער ומשאירו בחיים, אבל להמית אין איסור. אולם בספר 'אמרי שפר' כתב להתיר דווקא במקום הכרח, וכמו שהצורך לרפואה הוא עניין הכרחי, ואין כוונת הרמ"א להתיר בשביל תועלת ורווח ממון. ועוד שאין הדבר ברור אם מותר ליהודי לעשות ניסיונות בגוף בעלי חיים כדרך הרופאים שאין זה לרפואה אלא רק ספק תועלת, ובשו"ת שבות יעקב (ח"ג) נשאל מרופא מומחה אם מותר להשקות סמים ארסיים לבעלי חיים למען ידעו פעולת הסמים בעניין רפואת האדם והשיב להתיר, והסביר שמה שכתב הרמ"א שיש מעשה אכזריות במריטת נוצות של העוף הוא לפי שעושה מעשה בידיים, והעוף מרגיש צער בשעת מריטה. מה

מה עמדת ההלכה בנוגע לעריכת ניסויים מדעיים בבעלי חיים, כמו שנהוג בעולם הרפואה, באופן שברור הדבר שנגרם לבעל חי צער מזה?
תשובה: הרבה מהידע הרפואי נולד כתוצאה ישירה או בלתי ישירה של מחקר שנעשה באמצעות ניסויים בבעלי חיים, ויש לבחון את הדברים על פי דברי חז"ל שמפיהם אנו חיים. נאמר בתורה (משפטים כג): "כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וגו' עזב תעזב עמו". ודרשו חז"ל (שבת קכח): "שיש איסור מן התורה לצער בעלי חיים. וכן נפסק להלכה ברמב"ם (הלכות רוצח פי"ג). אמנם כותב הרמ"א (אבן העזר סימן ה) שכל דבר שיש בו צורך לאדם אין בו משום צער בעלי חיים, וגם לא שייך צער בעלי חיים אלא

15-17/11
י"ד-ט"ז חשוון
מקומות אחרונים

האפלה בתפילה

לפני את

מסע מרגש לאוקראינה

72 יום

עם הרבנית חדוה לוי
הר' שמעון פרץ

073-222-1-202

בעקבות השריפה הקשה בכרמל שהתרחשה לפני כמה שנים, התוודעתי לתופעה מאד מעניינת.

אחד העצים שסבלו ביותר מהשריפה היה עץ האורן. עצי האורן היו מן העצים הנפוצים ביותר בכרמל, ובשריפה נכחדו כמעט כולם. לכאורה, נראה היה שאחרי שריפה כל כך מאסיבית, אשר כילתה כמעט כל חלקה טובה, לא נשאר סיכוי לעצי האורן להתאושש ולהתרבות מחדש.

להפתעתי ולשמחתי, התוודעתי לכוח ההתחדשות שטמן הבורא בעץ האורן, ואשר מאפשר לעץ התחדשות גם לאחר שרפה עזה בקנה מידה גדול, כפי שהיה בכרמל.

היכן טמון כוח ההתחדשות הזה?

לעץ האורן יש אצטרובלים. חלק מהאצטרובלים נפתחים, בעיקר בתקופת האביב, ומפיצים כמות גדולה של זרעים. אולם חלק מהאצטרובלים נותרים

זרעים של תקווה

מה למדתי מהשריפה בכרמל? וגם: צרור עצות לעמידה בניסיונות

עצות בקצרה:

והעיקר לא לפחד כלל. בני אדם נוטים לפחד מפני הבלתי נודע, פחדים מכישלון, ולפעמים פחדים אפילו מהצלחה. כבר ידוע, בשם רבי נחמן מברסלב, ש"כל העולם כולו גשר צר מאד, והעיקר לא לפחד כלל!"

הבורא לא מעמיד אדם בניסיון, אלא אם כן יכול האדם לעמוד בו. בתהילים (יא, ה) נאמר: "ה' צִדִּיק יִבְחַן, וְיִרְשֶׁע וְאוֹהֵב חֶמְסַּת שְׁנֵאָה נִפְשׁוֹ". אומר על כך המדרש (בראשית רבה לד, ב): "אמר רבי יונתן, היוצר הזה אינו בודק קנקנים מרועעים, שאינו מקיש עליהם (אפילו פעם) אחת עד שהיא פוקעת. ומה הוא בודק? קנקנים יפים, שאפילו הוא מקיש עליו כמה פעמים - אינו נשבר. כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים."

כל אחד מאתנו צריך לזכור זאת, ולחזק את עצמו בעת ניסיון.

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "פסיפס - אומנות הזוגיות - כלים מעשיים להצלחה בחיי הנישואין" חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50

סגורים במשך שנים ארוכות, ולכאורה נראה כאילו אין להם שום תפקיד ושום מטרה. בדיקה מעמיקה של העניין מגלה, שיש להם דווקא תפקיד חשוב - האצטרובלים הסגורים הללו ייפתחו בשעת חרום, כמו תנאי שרב קיצוניים, או בעקבות שריפה, כאשר מעלות החום מזנקות, והטמפרטורה מגיעה ל-700 או ל-800 מעלות חום. בשעת חרום כזו - כמו תאורה לשעת חירום - האצטרובלים הסגורים, שהמתינו כל העת בסבלנות, ייפתחו ויפזרו את זרעיהם. גם לאחר השרפה האדירה, שכילתה את עצי האורן, תתחיל צמיחה חדשה, ועצי אורן ישובו ויפתחו מחדש. מכוח ההתחדשות הזה יכולים גם אנו, בני האדם, לקבל כוח, שהרי "הָאָדָם עֵץ הַשֵּׁדָה" (דברים כ, יט). העץ - על אף שעברה עליו שריפה הרסנית, שכילתה כל מה שהיה אפשר לכלות, עדיין נשארה בו נקודת-חוזק, ועדיין יש לו תקווה. הוא תמיד יכול להתחיל מחדש. כך גם אצל האדם - עבר עליו מה שעבר, אבל תמיד קיימת נקודה של חוזק ושל אור, שממנה אפשר להתחיל מחדש. בעזרתה אפשר לזכות להגיע אל המטרה החשובה והאמתית.

"רק כשהתחלתי לשמור שבת פגשתי את אשתי"

יעקב יקוטילוב נפגש עם מעל מאתיים בנות - אבל הנישואים טרם נראו באופן. רב שאליו הגיע לקבל ברכה הציע לו לשמור שבת, כי השבת היא מקור הברכה. שלושה שבועות לאחר מכן הוא פגש את אשתו, אבל זה היה רק תחילת הסיפור המדהים שלהם...

האם בהחלט זכרה.

"הדודה המשיכה ושאלה את אמא שלי: 'את זוכרת מי הבחור שהיה הנהג הצמוד שלכם שלושה ימים, לקח אתכם לכל מקום ומאוד רצה שיהיו לכם ילדים?' אמא שלי אמרה שהיא לא בדיקת זוכרת - בכל זאת מדובר בסיפור מלפני 36 שנים."

"ואז דודה שלי אמרה: הבחור ההוא שכל כך רצה שיהיו לכם ילדים - קוראים לו יעקב והוא הסבא של הכלה המיועדת שלך!..." מסיים יעקב את הסיפור המדהים. וכך, יעקב, הבן היחיד שנוולד להוריו אחרי מסע ברכות אצל צדיקים, נישא לנכדתו של האדם שעזר להוריו, באכפתיות ובמסירות, לקבל ברכות רבות ככל האפשר לזרע של קיימא.

"ראינו השגחה פרטית מדהימה לכל אורך הדרך", מסכם יעקב. "זה אפילו לא הסתיים בחתונה שלנו! שמונה חודשים אחרי החתונה רופא הודיע לנו שבדרך הטבע לא נראה שיהיו לנו ילדים. הייתי שבור ורצון, אבל אשתי התעקשה להזכיר לי שאלוקים נותן ילדים, לא הרופא. תשעה חודשים בדיקת לאחר מכן נולד לנו בננו הבכור, באופן טבעי ובלי כל טיפולים..." יעקב וענת נשואים מעט יותר משלוש שנים, ולאחרונה החליטו שהגיע הזמן לפרסם את סיפורם המיוחד. "עד עכשיו לא ידענו אם יהיה נכון לעשות זאת או לא", מסביר יעקב. "אבל עכשיו אנחנו מבינים שהנסים שקרו לנו יכולים לחזק יהודים רבים - והיה זה שזכרנו."

מעוניינים לשתף אותנו בסיפור התשובה שלכם? צרו קשר בדוא"ל shira@hidabroot.org

ההיכל, וגם קונה עליה חמישית. כך היה גם באותה השבת - קניתי עליה חמישית בלי לדעת בכלל מהי הפרשה. כשניגשתי לפתוח את ההיכל דוד שלי פנה אלי ואמר שהוא קנה הוצאת ספר תורה, והוא נותן אותה לי. אז פתחתי את ההיכל, הוצאתי ספר תורה, וראיתי שכתוב עליו שמו של סבי זכרנו לברכה...מכל הספרים בארון, הוצאתי בדיקת את הספר שלו. הגיע זמן העלייה, ומה אני מגלה? העלייה החמישית היא סיפור קריעת ים סוף... כל השנים, כששאלו אותי איך זה שטרם התחנתני, הייתי אומר שמציאת זיווג היא קריעת ים סוף. ועכשיו, זו היתה בדיקת הפרשה שקראתי."

אחרי חודש בלבד של פגישות החליט יעקב להציע נישואים לענת. אחרי ההצעה וההתרגשות הלכנו אל בית כנסת סמוך, שם נמצא ספר תורה שתורתי. הרב פתח את ספר התורה בפרשת השבוע כדי שנתן תראה אותו מקרוב. ומה היה כתוב במקום שפתח? ענייני שמירת שבת של פרשת כי תשא..."

כשהודיע יעקב להוריו שהוא מתחנת, מיהרה אמו להתקשר לדודתה ולספר לה על השמחה במשפחה. הדודה, מצידה, שאלה מאיזו משפחה הכלה. "את לא מכירה, מן הסתם", אמרה האם, אבל נקבה בשם המשפחה: "משפחת חתמוב מירושלים".

"את ודאי זוכרת", אמרה לה הדודה, "שלפני 35 שנים הגעת אלי לדבר איתי על כך שאת ובעלך לא מצליחים להביא ילדים כבר שש שנים למרות כל הרופאים הגדולים בעולם, והצעת לי לבוא לקבל ברכה מהצדיקים בעיר שלי בברכה?"

מתחזקים

מאת מיכל אריאל

יעקב יקוטילוב כבר הגיע לגיל 34, אך טרם מצא את זיווגו. כעורך דין ואיש עסקים מצליח, הוא לא ממש הבין איך דווקא בתחום הזה כל כך לא הולך לו. הוא נפגש כבר עם מאתיים בנות, אבל שום דבר רציני לא צמח מההיכרות הללו.

"יום אחד", הוא מספר לנו, "החלטתי לנסוע לבני ברק ולבקש ברכה מצדיק. הרב אמר לי 'אני מברך אותך, אבל שבת היא מקור הברכות. תתחיל לשמור שבת ותראה מה השבת תעשה בשבילך'. הסכמתי. התחלתי לשמור שבת, על אף שזה הצחיק מאד את המשפחה שלי - מה הקשר, הם רצו לדעת, בין שמירת שבת למציאת כלה! ובכל זאת, המשכתי לשמור שבת."

"בשבוע השלישי לשמירת השבת שלי הכיר לי הספר שלי את ענת, מי שעתידיה היתה להיות אשתי. הדבר המדהים? היא התחילה לשמור שבת באותו זמן שאני התחלתי! מאוחר יותר היא הראתה לי הודעות שמוכיחות ששמרנו אותה שבת ראשונה יחד..."

הפגישה הראשונה של בני הזוג התקיימה בירושלים, עיר מגוריה של ענת, והיא היתה יוצאת דופן מבחינתו של יעקב. "בדרך כלל פגישות ראשונות היו מסתיימות אצלי אחרי ארבעים דקות! כאן ישבתי איתה שש שעות ופשוט לא האמנתי שבאמת אני משוחח עכשיו עם אישה שכבר חשבתי שבטח לא קיימת בכלל". יעקב חזר הביתה, והוריו התעניינו לדעת איך היתה הפגישה. "אמרתי להם שזו לא הבחורה שדברה איתי - מלאכים דיברו מתוך הגרון שלה. הם היו בהלם, בחיים לא שמעו אותי מדבר ככה". באותה השבת, כפי הרגלו החדש, הלך יעקב לבית הכנסת. "אני אוהב לעשות את פתיחת

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה נרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-2221388

עריכה: צוריא גביון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואתי שמיר

אוהבים את הידברות? עונג שבת?

יחד... לאורך כל הדרך

זוג קשישים בני 91 מאושפזים יחד, בתזמון מופלא, בבית החולים. שניהם נושאים אתם סיפור חיים מרתק ומרגש, שמתחיל בניסויים המפלצתיים של מנגלה ימ"ש, כמשיך בפגישה בלתי שגרתית באוטובוס, עלייה לארץ ישראל ועמידה בניסיון קשה בין צו הלב לבין הוראה של מן החזון אי"ש. סיפור של זוגיות מופלאה, שסיימה מעיד על כולה...

עקרת בית, והיו לו עוד שמונה אחים ואחיות. כסף רב לא היה בבית. בזכות כוחו הגופני הוא נלקח לפלוגות העבודה בהונגריה ולא לאושוויץ, כמו רוב משפחתו, וכך ניצל ממוות.

אחרי המפגש ההוא באוטובוס, השתלב אליעזר כעובד במפעל העצים של משפחת פריד, שנוהל על ידי התאומות, ובמקביל החלה אטי להתארח בבית משפחתו, שחלק מהם נותרו בחיים. אמו של אליעזר עשתה לה "מבחן מטבח" להכין חלות ולמלא דגים - וברגע שעברה אותו בהצלחה יתירה נסללה הדרך לחתונה... הם נישאו ב-1946 ברוב הדר ופאר בעיירה וישו, בהשתתפות בני משפחה, דודים ואחים ששרדו את השואה.

הם ביקשו לשכור תזמורת, אך כל המנגנים הרבים שהכירו ניספו בשואה או נעלמו. הם מצאו מישהו שיתופף ועוד מישהו שטען שהוא יודע לחלל בחליל, בקיצור, הנושא של המוזיקה בחתונה נדון לכישלון. אך לא זה מה שעצר בעדם. ברם, סמוך לתחילת החתונה לפתע מגיעה למקום בהפתעה מוחלטת תזמורת מאד מפורסמת של גמדים, כאלה ששרדו את אושוויץ, היו מופיעים במקומות שונים ונחשבו ללהיט חתונות. הם הגיעו כדי להחזיר לבלה, ולו משהו על הכרת הטובה שהם חשו כלפיה בשל הצלת חייהם ודאגתה להם.

משהו קרה לאחר השמחה. אולי המפגש המשפחתי, אולי הגמדים שהחזירו לבלה את מה שרצתה כל כך לשכות. מיד לאחר החתונה שקעו בני הזוג בעצב גדול. טראומת השואה סירבה להרפות מהם, והם הסתגרו בביתם ולא תיפקדו כלל; רוב הזמן רק בכנו.

בני המשפחה טיכסו עצה כיצד לנהוג, ובהתייעצות עם רב, הגיעו יום אחד לביתם מספר בני משפחה ומכרים, וערכו להם כביכול כתובה חדשה - שבה נכתב שאסור להם יותר לדבר על השואה והמלחמה. ואכן, מאז ועד סוף חייהם הם לא שבו לדבר על הזיכרונות שגרמו להם כאב כה רב, עד כדי שיתוק מוחלט.

בשנת 1950 עלו אליעזר ואטי גרובר לישראל באנייה. בהתחלה גרו במרפסת קטנה בבית דודו של אליעזר ביישוב רמתיים שבשרון, ולאחר מכן עברו להתגורר בדירה קטנה בסמוך. אליעזר למד את מלאכת האריגה והחל לעסוק בכך לפרנסתו, ואטי נותרה בביתה.

בוודאי שמתם לב, שעדיין לא נשמע בסיפור קולם של ילדים. ואכן, שנים ארוכות התפללו בני הזוג להיפקד בצאצאים, וגם הלכו לטיפולים שונים, אך למרבה הצער והכאב לא זכו לפרי בטן.

בשנת 1953, לאחר שבע שנים ללא ילדים, הגיע לארץ מומחה עולמי שנחשב פורץ דרך בתחום ניתוחי הפוריות. הם ראו בכך הזדמנות בלתי חוזרת להיפקד.

דא עקא, המומחה הגיע רק לסופשבוע אחד,

הגמדים,

על שם המעשייה

הידועה של האחים גרים. אטי ראתה את הלעג הזה כמחמאה הכי טובה שקיבלה בחייה.

בינואר 1945, רגע לפני שחרור המחנה, נלקחו תאומי מנגלה למשרפות. אטי החליטה לנסות בכל דרך להציל את חייה ואת חי אחותה. היא הציעה לשרלוטה לברוח אתה ולהסתתר מאחורי הצריף, באמרה: 'אם יגלו אותנו, נקבל כדור בראש. אם לא, אולי ניצלו.'

הן ניצלו.

לאחר מכן נלקחו עם שאר יהודי המחנה לצעדת המוות והלכו תשע מאות קילומטרים בשלג (!), בחלוקי אסירות וכפכפי עץ.

המלחמה הסתיימה רגע לפני שלא נותר מגופן דבר.

חולות ומיוסרות, עם פגיעות גופניות ונפשיות קשות, מצאו עצמן התאומות ללא מכר וגואל. איכשהו הצליחו להגיע לעיירה שלהן, מותשות וכואבות, בודדות וחסרות כל, כדי לנסות לשקם את מה שנותר מהריסות חייהן.

יום אחד נסעו השתיים ברכבת יחד עם שכנתן המבוגרת שנותרה בחיים. ברכבת, בחור עם קסקט סייע להן יחד עם אדם מבוגר נוסף להעלות את המזוודות. השכנה הזקנה אומרת לאטי: "אולי נברר מי הוא, הרי את זקוקה לשידוך".

אטי אמרה לה ביידיש: "איזה שידוך. נראה לי שהוא בכלל גוי".

ומה קורה אם לא כך: דודו של הבחור עונה לה באידיש: "למה להגיד גוי? השם שלו אליעזר גרובר, ואם את ממשפחה טובה, אז כן, יש מה לדבר על שידוך..."

אליעזר גרובר נולד בקיץ 1923 בכפר פישקולט שבטרנסילבניה. אביו היה מלמד ושוחר, אמו

ה סיפור

הסיפור שאני רוצה לספר, הוא סיפור חייהם של שני אנשים שגורלם נקשר זה בזה, אך בשונה מרוב הסיפורים, כאן לא מדובר בסיפור אחד, אלא צרור של סיפורים שכל אחד מהם שווה סיפור בפני עצמו, ולכל הסיפורים יחד יש סוף אחד מדהים, שכמעט אינו מתרחש בימינו. הסיפור הולך אחורה לשנת 1923. בחורף קר אחד נולדו למשפחת פריד, שהתגוררה בעיירה "וישו" שבטרנסילבניה - שהייתה שייכת אז להונגריה וכיום לרומניה - זוג תאומות. אטי ושרלוטה.

משפחת פריד הייתה משפחה דתית אמידה מאד, בעלת מפעל עצים גדול ורווחי, ועם זאת, ההורים השתדלו לחנך את הילדים לחיים תורניים וצנועים.

במאי 1944, כשהיו התאומות בנות 21, כבשו הגרמנים את הונגריה, וכל בני משפחת פריד נלקחו לאושוויץ והומתו בגז, פרט לזוג התאומות. מי שגרם לכך היה המרצח השטני יוזף מנגלה, שלקח את אטי ושרלוטה בנות ה-21 לצרכי ניסויים. השתיים היו חלק מ"תאומי מנגלה" וניצלו.

אטי מעולם לא דיברה על מה שעשו לה ולאחותה באושוויץ, אך ממידע עקיף עולה, כי מנגלה ביצע על זוגות התאומים שהגיעו אליו הרבה ניסויים וזוועות גופניות. בשלב מסוים, כשהפכה לצל אדם, ביקשו להורגה אך מנגלה הותיר אותה בחיים מפני שאטי שלטה בשפות גרמנית, רומנית והונגרית.

אטי ניצלה את כוחה היחסי ודאגה במסירות לקבוצות של גמדים שמנגלה נהנה לבצע בהם ניסויים. לא היה בכוחה למנוע את הניסויים, אך היא דאגה שתנאייהם יופרו ובעיקר שלא יהרגו אותם.

מנגלה ואנשיו כינו אותה בלעג "אטי ושבעת

יקרה, הזמיני אחת ממרצות הידברות לערב שכולו תודה והודיה שאת וחברותיך לא תשכחו במהרה לירב ויקודים ופסולת חלה התודה מתחילה בחיוב שלך:

073-2221290

מודה אני

האמתות בידיים שלי!

התודה פותחת שערי שמיים

בריאות תקוה שלום בית שפע שמחה משפחה זיווג פרנסה ילדים חיים חברים אהבה אכבודות תמיד על מה לט!

כיצד מסוגל המדע ללמוד ענווה?

עם התפתחות המדע גילה הקב"ה לכל בני האדם שהחכמה אינה יכולה להיות מושגת בידי אדם יחיד. כך לדוגמה, אדם בודד לא יכול היה להמציא ולבנות בכוחות עצמו מחשב מודרני. מחשב נבנה בשיתוף של חלקים הנבנים יחד בידי חכמים רבים. כנגד זאת התגלה שהמוח האנושי מורכב פי מיליונים ממחשב - במוח יש יותר ניוונים מאשר כוכבים בגלקסיה. אפילו התא הקטן ביותר מורכב יותר מכל העיר ניו-יורק. אדם בודד אינו יכול להכיל כל זאת, ולכן המדע אינו מתקדם אלא על ידי מחקר משותף המגלה רק טפח זעיר מפלאי הבריאה.

כיוון שהקב"ה הוא אינסופי, גם דרכי השגות הן מרובות מעל ומעבר לשכל אנושי, אף של מיליוני אנשים!

מכאן נוכל להסיק מסקנה על הקרבה לבורא יתברך. כשם שבמדע אין גבול למספר החכמות ומספר ההשגות שייכול כל אדם להתמחות בהם - כך גם בהישגים רוחניים אין גבול לעומק התורה הקדושה עליה אמרו חז"ל את הפסוק "ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים" (תנחומא נח, ג). מאחר שהתורה היא יצירה אלוהית, אין לה גבול ומידה, היא מתפרסת על כל זמן ועל אינסוף מצבים אפשריים שבהם מתגלה רצון ה' דרך חקירת מצוותיו, על כן אין גבול לעומקה, לימודיה וצפונותיה. המדע משמש כמשל, ויכול ללמד אותנו שיעור בענווה.

וכמו שכל מדען מתחבר למדע המעניין אותו, כך להבדיל היהודי מטייל בפרד"ס התורה (פשט, רמז, דרש וסוד) עד שהוא מתחבר לחלק מסויים בחכמת התורה שמייוחד לשורש נשמתו, באמצעותו הוא נקשר לה' בהבתו. ובשיתוף בן אלפי שנים גילו החכמים את היצירה הגדולה מכל, כאשר כל אחד ואחד מהם גילה נדבך מיוחד בתורת ה' ומידותיו, וכך השיג את מעלתו באופן המיוחד לשורש נשמתו. צא ולמד שכשם שאין רק חכמה חיצונית אחת בעולם, אלא חכמות רבות עד אין מספר, כך גם קרבת ה' מושגת על ידי מידות ולימודים רבים ועמוקים עד אין מספר בתורתו הקדושה.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

ביום חמישי ז' בסיוון, יום לאחר אסרו חג, הובהלה אטי לבית החולים 'מעייני הישועה' באמבולנס. ילדיה חשו לבית החולים וגילו שאביהם מונשם עבוד אמם נלקחה לאולטרסאונד כדי להבין מה מקור כאביה.

יוסי הספיק ללפף את אמו ולומר לה באהבה גדולה: "אמא, אנחנו כאן, אתך".

כשהחזירו אותה לחדר המיון, מצבה הידרדר בתוך דקות. ניסו עוד לבצע בה החייאה, אך אטי גרובר נפטרה.

השעה היתה 13:30 בצהריים. הבנים מיהרו לקבוע הלוויה ל-17:30. אבל רופאי 'מעייני הישועה' אמרו להם בשקט: "תישארו, מצבו של אביכם מידרדר".

בנצי ויוסי עומדים ליד מיטת אביהם, שרים לו את השירים האהובים עליו: 'אדון עולם' ו'אנא בכוח', ובמו עיניהם ראו בכאב אך בפליאה גדולה כיצד נשמתו של אביהם יוצאת ומתחברת אל נשמתה של אמם, פחות משעתיים לאחר פטירתה. הנאהבים והנעיימים בני ה-91, עשו דרכם יחדיו לשמים, בתזמון מופלא ולא מקרי, לקול שירת ילדיהם שנולדו מתוך הקרבה, אמונה ומסירות. בחייהם ובמותם לא נפרדו.

ובשמים, קרוב לוודאי שקיבל את פניהם מרן החזון אי"ש זצוק"ל, שבימים טרופים עמדו בניסיון ושמעו לפסיקתו שלא לבצע בשבת ניתוח אצל המומחה הגדול שחיכו לו כל כך כדי להיפקד בילדים. האם ניתן להבין באיזה ניסיון עמדו ניצולי השואה הללו, שעברו מה שעברו, ומבחינתם באותם רגעים החמיצו את ההזדמנות להביא מעט אושר לחייהם האומללים ומלאי הפחדים?

ובורא עולם גמל להם כבר בחייהם וזיכה אותם בשני ילדים, ב-13 נכדים וב-19 נינים, שהביאו להם נחת יהודית אמיתית בחייהם הארוכים, ושניהם יצאו מן העולם זקנים באים בימים, מאושרים בחלקם.

הלווייתם של אליעזר ואטי בני ה-91 שהלכו לעולמם בהפרש של שעותיים זה מזו, התקיימה ביום חמישי ז' בסיוון תשע"ז, בשעה תשע בערב. כמעט אלף בני אדם ליוו את אליעזר ואטי בדרכם המשותפת האחרונה. מישהו הזכיר שם את המילה 'חתונה', ואיש לא מחא. אליעזר ואטי הובלו לקברם כחות וכלה, לאחר 68 שנות חיים משותפות שבהן לא נפרדו לרגע קט. אמנם לא הייתה זו באמת חתונה, וגם הגמדים של אטי לא הגיעו לשם. בוודאי הם ממתנינים להם שם למעלה, ליד כיסא הכבוד. ועם כל הצער והכאב, שקיימים בכל הלוויה ובכל פרידה, היו בכל המשתתפים כמיהה ורצון בבוא הזמן לחיות כמותם. למות כמותם.

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופס - 073-222-1250

המועד היחיד לניתוח היה... בשבת. פנה אליעזר למרן הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ, החזון אי"ש, ושאל אותו אם אפשר לעשות את הניתוח הזה בשבת. מרן החזון אי"ש השיב כי מכיוון שלא מדובר בפיקוח נפש, אין היתר לעשות את הניתוח, ובירך אותו שיהיו לו ילדים.

אליעזר ואטי גרובר, אף שלא היו תושבי בני ברק, שמעו בקולו של מרן החזון אי"ש וויתרו על הניתוח שבו תלו תקוות כה גדולות.

חמש שנים נוספות חלפו, ולאחר 12 שנות נישואין נולד לבני הזוג סוף-סוף ילד ראשון, שלו קראו בן-ציון (בנצי). שנתיים אחריו נולד הבן יוסי. עם הולדת הילדים, עברה המשפחה לדירה מרווחת בתל אביב. אליעזר הקים מפעל אריגה ביפו, ובו ייצר מעילים, מצנחים לצבא וחיתולי בד לתינוקות. אטי טיפלה בבית בשני הבנים.

השניים בנו בית שקט מאד. הם היו אנשים רגישים. רעש היה מזכיר להם משום מה את הדברים שרצו לשכוח - את השואה. גם כלבים היו גורמים להם לאותה טראומה. בפעם אחת ויחידה אמרה אטי כי הרעש מזכיר לה רעש אחר שאותו לא תשכח לעולם - רעש צרחות הילדים באושוויץ, היא סיפרה שהיא ותאומי מנגלה, כמו גם עשרות ומאות הגמדים, היו מתופפים בדידים ומרעישים כדי לא לשמוע את צרחות הילדים בתאי הגזים.

והכלבים? כן, גם הם הזכירו לה דברים אכזריים.

עוד אליעזר עובד רוב שעות היום, נהגה אטי לצאת למסלול צדקה קבוע לקבצנים. היא הייתה עוברת בצמתים שבהם ידעה שהקבצנים יושבים ונותנת משהו לכל אחד. פעם אמרה שגם באירופה עשתה זאת. וכולם ידעו למה היא מתכוונת.

בנצי ויוסי גדלו והקימו משפחות והולידו ילדים, נכדים ונינים, ואליעזר ואטי היו מארחים אותם בביתם, כל זאת עד לפני חמש שנים, בהיותם בני 85, כשהתגלו אצלם, בהתאמה מופלאה, בעיות בריאות. הם עברו לביתו של יוסי.

הוקצתה להם יחידה נפרדת, ונקנתה בעבורם קלנועית שבאמצעותה נעו יחד בכל רחבי היישוב. סבא אליעזר וסבתא אטי גרובר הקימו שבת מפואר. שני הילדים שלהם הולידו 13 נכדים, והנכדים הולידו 19 נינים, בלי עין הרע. השנה הגיעו בני הזוג לגיל תשעים ואחת. אליעזר סבל מדלקת ריאות שהלכה והחריפה. אטי נחרדה. אמרה שלא תוכל לחיות בלעדיו רגע אחד.

ביום שני ד' בסיוון, יומיים לפני חג השבועות, הובהל אליעזר לבית החולים 'מעייני הישועה' שבבני ברק. כולם חשבו שהוא בוודאי יתאווש בתוך מספר ימים, כפי שכבר עשה בעבר. אבל למחרת הפכה הכרתו מעורפלת ומצבו הידרדר.

במקביל, ביום רביעי, בסעודת החג, החלה אטי להתלונן על כאבים בבטנה.

אתם חייבים את זה! אצלנו!

מספר המקומות מוגבל!
073-222-1300

בואו לסדנא יחודית בת 6 שעות של לימוד עיוני ותרגול מעשי

יום שלישי ו' כסלו 6/12/16
מהשעה 9:30-16:00

יום שלישי י"ג כסלו 13/12/16
מהשעה 14:30-21:00

לאור הביקוש הרב נפתחות 2 סדנאות נוספות

סדנת FHT FANGER HEALING TECHNIQUE

שיטת הרב פנגר לריפוי טבעי

הרבי מליובאוויטש, רבי שלום דב בער. במברקים הללו רשם הרבי הוראות מיוחדות כיצד להתנהג עם התינוק החדש שנולד, ובו נשמר קדושה וגבוהה. בין ההוראות הללו, צוה רבי שלום דב בער לטל ידים בכל בקר לתינוק, ולהכין עבורו כפה וטלית קטן.

ואכן, כבר מגיל קטן מאוד, נכר היה שמנחם מנדל אינו ילד ככל הילדים. בגיל שנתיים כבר שאל את כל הקשיות בליל הסדר, כפי ששואלים ילדים בני שש. בגיל שנתיים וחצי בקש להצטרף למניני תפלות שנערכו בבית הוריו. ובהיותו בן תשע, אמר המלמד שלו לאביו, כי הוא אינו יכול ללמוד יותר, משום שמנדלה הקטן יודע כבר כל מה שהוא, המלמד, יודע...

פעם ספרה אמו של הרבי, הרבנית חנה, מעשה נפלא שארע עמו בקטנותו.

"בחצר הבית", ספרה הרבנית, "היה עץ גבוה מאוד. כל ילדי השכונה היו נהנים לטפס עליו, אולם אף פעם לא הגיעו לצמרתו. תמיד כשלו ונפלו באמצע הדרך, ואפילו בתחלתה. רק מנחם מנדל שלי, היה מטפס ועולה עד למעלה, כבר בהיותו בן חמש שנים!"

"באחת הפעמים, לאחר שיכרד מן העץ", ספרה הרבנית, "שאלתי אותו: מנדלה, איך זה שכלם נופלים, ואתה אינך נופל?! ומנדלה השיב בתמימות: כלם מטפסים למעלה ומסתכלים למטה, לכן הם נבהלים ונופלים! אבל אני, אני מטפס למעלה ומסתכל למעלה! אני אף פעם לא מסתכל למטה, ולכן אני לא נופל..."

כך, אכן, נהג הרבי כל ימיו. תמיד שאף לעלות עוד ועוד, להתמיד עוד ועוד בתורה הקדושה, ולרומם כמה שיותר יהודים. זו הייתה דרכו, שנכרה עליו כבר מקטנותו.

רכישת הספר 'הרבי מלובביץ' בהיברות שופס חייגו: 073-222-12-50

אני אף פעם לא מסתכל למטה!

"שאלתי אותו: מנדלה, איך זה שכלם נופלים, ואתה אינך נופל? ומנדלה השיב בתמימות: כלם מטפסים למעלה ומסתכלים למטה, לכן הם נבהלים ונופלים!"

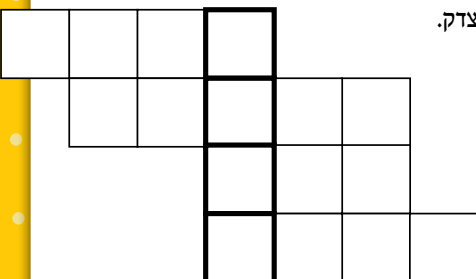
בן אחר בו, לצמח צדק. ואמו, הרבנית חנה, הייתה גם היא בת למשפחת רבנים וגדולי עולם. רבי לוי יצחק, אביו של הרבי, היה גדול בתורת הגולה וגם בתורת הנסתר. ביום הולדתו של הרבי, התקבלו בביתם של הוריו ששה מברקים מאת

הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מנדל שניאורסון, נולד ב"א בניסן בשנת תרס"ב, לאביו רבי לוי יצחק ולאמו הרבנית חנה. אביו של הרבי, רבי לוי יצחק, היה דור רביעי,

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתב מלא

1. שמו של מלך שלם: ___ - צדק.
2. אברהם הביע את דאגתו שעבדו אליעזר עלול לרשת אותו: "ואני הולך ___".
3. השלם: "אם מחוט ועד שרוך ___".
4. המילה בפרשה הזוה במשמעותה לתיאור של מקום רווי מים. "כי כולה ___".

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש מצוות עשה מהפרשה: _____.

מה בפרשה?

הולכים לארץ לא נודעת

שלום לכם ילדים! בפרשה שלנו אנו נפגשים עם אברהם אבינו. לך מארצה ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך - כך פונה ה' לאברהם, ואברהם קם, עוזב הכל והולך. לאן? לכנען, אל ארץ לא נודעת. אולם די מהר לאחר שהגיע אברהם לארץ, הוא נאלץ לרדת למצרים מפני הרעב השורר בכנען. כשהגיעו שרי ואברהם למצרים, נחטפה שרי והובאה לבית פרעה (שחשב שהיא אחות אברהם). לאחר שה' מעניש את פרעה בנגעים ובמחלות, מחזיר פרעה את שרי לאברהם.

בדרך חזרה ממצרים לארץ כנען נפרדו אברהם ולוט, אחינו, זה מזה. אך כשפורצת מלחמה בין מלכי ארם נהרים למלכי כנען, יוצא אברהם להצלת אחינו לוט, שנפל בשבי. לאחר מכן כורת ה' עם אברהם את ברית בין הבתרים. בברית הזאת מבטיח ה' לאברהם את הארץ, מנהר מצרים עד נהר פרת. שרי, למרבה הצער, לא מצליחה ללדת, ומבקשת משפחתה, הגר, ללדת בן לאברהם. הגר הרה לאברהם, ושרי מענה אותה. הגר בורחת מפני שרה, ויולדת את בנה ישמעאל.

בסוף הפרשה נגלה ה' לאברהם, ואומר לו כי שמו ישתנה מאברהם לאברהם: "כי אב המון גוים נתתיד". שמה של שרי משתנה לשרה.

לקראת החורף

"חדר מיון והמחלקות נמצאים בתפוסה מלאה כבר אין מיטות לאשפוז..." - כך הכריז הקריין בחדשות ברדיו. כעין זה אנחנו רגילים לשמוע בשנים האחרונות. השפעת ודלקות החורף השונות מכניסות את הציבור ומשרד הבריאות להערכות חורף, חיסונים נגד זן חדש של שפעת, אנטיביוטיקה וכו'.

הפעם אבקש להציע כיוון חשיבה שונה על ההערכות לחורף על פי הגישה של הרפואה הטבעית. אני רוצה לפתוח בכך שהנגיפים השונים אינם תוקפים סתם. הם תוקפים בעיקר כשהם מזיהם חולשה. כלומר, אדם חלש שמערכות גופו חלשות - גם המערכת החיסונית שלו אינה במיטבה. נגיפים שונים מזהים זאת ומתיישבים שם. אין מי שיתנגד להם ומכאן שאף אחד גם לא יגרש אותם. כלומר, גורם המחלה אינו הווירוס או החיידק, כי אם האדם החלש ברוחו ובגופו. בחולשתו זאת, הוא מאפשר לנגיפים שונים להתיישב ולהעמיק את הנזק. אף התורה מתייחסת לגורמים מזיקים בדרך זאת. דוגמא לדבר היא כשעמלק תקפו את עם ישראל במדבר נאמר בתורה: "וַיִּבְאֵא עֲמֶלְק וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיָדָם". ואמרו חז"ל: "שכאשר רפו ידיהם של ישראל מן התורה בא עמלק ונלחם בהם.

לאור זאת, ההתכוננות הנכונה לחורף היא על ידי חיזוק הבריאות הכללית שלנו. זאת ניתן לעשות על ידי 'סור מרע' - כלומר, הימנעות מגורמים מחלישים, ועשה טוב' - כלומר, צריכה של גורמים מחזקים. אפתח ב'סור מרע' ואציין עשרה גורמי סיכון כלליים (עפ"י 'תזונת האדם ובריאותו', יצחק בן אורי): תזונה לקויה, זיהום אויר, חומרי הדברה וכימיקלים במזון ובמים, עודף משקל, עישון, אלכוהול, חוסר פעילות גופנית, מתח נפשי, שימוש בתרופות ותנאי חיים קשים.

עתה, אציין מספר גורמים חיוניים כלליים המסייעים לבנייה ושמירת בריאותינו: תזונה מתאימה, אויר צח, שינה טובה, מים טובים, פעילות גופנית יצריתית ושלווה נפשית.

ככל שנאמץ יותר מהעקרונות שציינתי, נחזק את התשתית הבריאותית ונהנה מבריאות טובה יותר בגוף ובנפש. יחד עם זאת, אני מבקש להציע כמה הצעות מעשיות בתחום המזון שלרוב יכולות להשפיע כבר בטווח הקצר. חשיבותן בעיקר לאלו הנוטים לסבול במהלך החורף משפעת וכדומה. יש להימנע ממוצרי חלב שונים, סוכרים שונים כולל סוכר חום, בצקים עד כמה שניתן, בוטנים וממרח בוטנים, חטיפים ועד כמה שניתן מזון מטוגן. כמו כן, כדאי להוסיף לשגרת החיים ויטמין C ואומגה 3. אף צמחי מרפא שונים כגון אכילניציאה המשמשים כנוגדי זיהום טבעיים יכולים לסייע במצבים שונים אבל זאת מומלץ לאחר התייעצות עם מטפל. לבריאות.

אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

בדרך לאמא רחל

למה דווקא תפילת מי שנמצא
'בדרך' נשמעת יותר? כי אין ניסיון
קשה מזה

עוד הרבה לפני ז' בחשוון, יום שאלת הגשמים, מבקש הכהן הגדול ביום הכיפורים שהשנה, "אם שחונה - תהא גשומה", מפני שאם אין גשם - אין חיים! ואולם אז, למרבה הפלא, מוסיף הכהן תפילה מזוהה: "ולא תבוא לפניך תפילת עוברי דרכים לעניין הגשם..." - איזה מקום יש לבקשה כזו ברגע הגורלי הזה ומדוע מייחסים חשיבות להלך שהגשם מפריע לו בדרכו והוא מבקש שיפסיק?! הייתכן להשוות עובר דרכים כזה לחוני המעגל, זה שגרם בתפילתו לירידת הגשם ולהפסקתו?!

מלמד אותנו הכהן הגדול שיעור מופלא: לתפילת אדם בדרך, יש כח גדול עוד יותר מאשר לתפילת אדם העומד בתוך עיגול ומאיים שלא לזוז ממנו עד שירד הגשם! דווקא עצם היותו של אדם ללא מקום, עובר דרך, יש בה כדי לדחות כל תפילה אחרת ונדרש כח של כהן גדול כדי לבטל תפילה כזו! למה?

פרשתנו מלמדת, כי אין לך ניסיון קשה יותר, מזה יותר, מן הדרך: ללכת משידוך לשידוך, מבית לבית, מהצעת עבודה אחת לאחרת, מרופא לרופא כשכל "לך", גורר אחריו "לך", נוסף, לך-לך. אין לתאר עד כמה ה"לך לך" מלכלך, מצלק, מייאש ובפרט - אישה: אישה מכונה בשם "בית" ולכן ניסיון של עקירה, קשה עבורה לפחות כניסיון העקרות! "הדרך ממעטת את השם", כותב המדרש. ואכן, רק שמה של שרי מתמעט בעקבות הדרך הארוכה בעוד שלאברהם - נוספת

אות בשמו! וזו הסיבה, שדווקא בכיה של אמא רחל, זו שתמיד בדרך, הוא ששובר גבולות, מפלס דרך לבנים שישובו לגבולם, דרך לבנות שתשבנה, סוף סוף, בגבולן.

רחל, לא זכתה להגיע מעולם: היא בדרך לחופה - ונשארת "כלה בדרך", היא בדרך לאמהות וחווה עקרות מעיקה. היא בדרך לחבוק שני בנים ולגדלם - ומתה בלידתה, כשהיא בת שלוש ושבע בלבד. היא בדרך להיקבר, ככל האמהות, לצד אישה, אבל נקברת בדרך אפרתה. יוסף בנה בוכה על קברה כשהוא, כמובן, בדרך מצרימה, עם ישראל בוכה על קברה בדרך הארוכה לגלות, מפני שרק רחל לא מפחדת מדרך ארוכה. "מנעי... ענייך מדמעה!" אומר הקב"ה לרחל הבוכה והספורנו לפרשתנו (ז, טו) בפרוש מטלטל מסביר, כי הדרך נקראת בלשון הקודש בשם "עין". כשהגר בורחת מבית שרה אל הדרך, מבלי לדעת לאן, היא יושבת על עין המים: "מתפללת. כמו 'כי שמע ה' אל עניך' והעין - אם הדרך וכשיש שתי דרכים יקרא פתח עיניים והוא הקרוי בחז"ל פרשת דרכים".

דמעוניה של רחל, יורדות בכל שנה על בנותיה, ה"עיניים" שלה, אלה ה"תקועות" בדרך, לא מגיעות לשום מקום, אלה המרגישות שלא מגיע להן להגיע... השנה, שוב תעברי את טלטלות הדרך בדרך לאמא רחל, "שפכי כמים לבך", כתפילת עוברי הדרכים לעניין המים, תפילה שאי אפשר לעמוד בפניה.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי -
בהידברות שופס! 073-222-1250

הסטטוס היהודי

מאת סיון רהב-מאי

הדשא של השכן

הגננות יודעות מה הן עושות. הן לא יכולות ללמד את כל פרטי הפרשה, אז הן בוחרות את העיקר. לפני כמה שנים, כשהילדים חזרו מהגן עם הדפים על פרשת "לך לך", אני זוכרת ששמתי לב שהגננת התרכזה בשני נושאים, גדול מאוד וקטן מאוד. הנושא הראשון הוא היסטורי ודרמטי: "כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתגנה ולרעה עד עולם... קום התהלך בארץ לארצה ולרעה כי לך אתגנה". אחרי פרשות מאוד אוניברסליות ("בראשית" ו"נח"), זוהי הפרשה הלאומית הראשונה: יש בה עם ויש בה ארץ. הקשר שלנו לארץ ישראל מתחיל. אבל זה לא מספיק. למה שאברהם ובניו (כלומר, אנחנו) יזכו לגור בארץ? כאן פירטה הגננת עניין אחר, קטן לכאורה: היא סיפרה מה קרה במריבה בין אברהם לבין לוט. בגלל מריבה בין הרועים שלהם. ועל מה הם רבו? חז"ל מספרים שהרועים של לוט שלחו את הבהמות שלהם לרעות בחופשיות בשדות זרים. הרועים של אברהם היו מוכיחים אותם ואומרים להם שמדובר בגזל. רועי אברהם הקפידו תמיד לשים מחסום על פיות הבהמות, כדי שלא לגנוב חלילה אפילו קצת דשא ממי שכבר ישב בארץ. המנטליות הזאת של לוט לא מתאימה לארץ ישראל, ובפרשה מסופר שהוא יוצא לגור - לא מפתיע - בסדום. המסר הוא לא רק לילדי גן: רוצה לרשת את ארץ ישראל? להשמיע דיבורים גדולים על זכותנו על הארץ? זה מתחיל בזה שהבהמה שלך לא תיקח ביס מהדשא של השכן.

את ספרה החדש של סיון רהב-מאי 'הסטטוס היהודי' ניתן להשיג בהידברות שופס: 073-2221250 ובאתר הידברות

לכו לכם!

לכל אדם יש שלב בו הוא שומע
בקרבו את ה"לך לך" הפרטי שלו.
אך מה הוא עושה עם זה?

זה נשמע כמו משהו שכל קואוצ'ר מתחיל אומר, אבל מה לעשות, זה כנראה נכון: "לך לך" היא לא רק אמירה היסטורית לאברהם אבינו, אלא לכל מי שקורא את הפרשה. זה לפעמים שחוק וגם נשמע קצת פשטני, אבל כשהרב שלום נח ברזובסקי כותב על כך בספרו "נתיבות שלום", זה הופך בעיני לקסום וממלא באנרגיה. אז הנה הדרך שבה הוא קורא את המילים המפורסמות "לך לך": "כל תנאי החיים של האדם בגשמיות וברוחניות, הטובים והרעים, כולם ניתנו לו לפי תיקון עולמו, ועל זה נאמר 'לך לך' - היינו אל ייעודך, אל תיקון נשמתך, אל מה שאתה צריך לתקן בעולם הזה, שזה עיקר תפקידו של האדם. וכידוע, אם יהודי בעולם הזה לומד ומתפלל ועוסק במעשים טובים, אבל אינו מתקן את ייעודו שצריך לתקן בעולם, אזי כשעולה לעולם העליון שואלים אותו מה פעלת בעולם הזה, שהרי לא תיקנת את העיקר, וזה היה ייעודך בעולם. זוהי הוראה לכלל ישראל בניו של אברהם, 'לך לך' - היינו להגיע אל תיקון הנשמה השייך אליך ולתכלית המיועדת אליך. והתורה בוחרת בלשון הליכה, כדי להורות שזה התפקיד, ללכת ולהתקדם תמיד בדרכו אל ייעודו. ובה שונה עניין הרוחניות מהעניינים הגשמיים, שאם בעניינים הגשמיים גם אם אינו הולך - יכול לעמוד על מקומו, הרי בעניינים הרוחניים אינו כן, תמיד צריך האדם ללכת ולהתקדם, ואם עומד במקומו הרי זה נחשב לו ירידה".

שבת חיי שרה | כ"ד-כ"ה חשוון 25-26/11

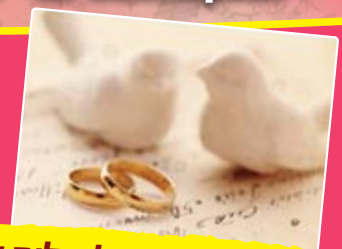

סוף ל' כוונות

למציאת החצי השני שלך...
במלון המפואר גני ירושלים

בהשתתפות טובי המרצים

המקובל הרב 'יצחק בצרי' בתפילה מיוחדת לדיווג
הרב 'יצחק פנגר' הרב אליהו עמר
ר' שמעון פרץ

הרבנית 'ימימה מזרחי'

073-2221270

★ מיטב ההרצאות ★ חוויה קוליגרית עשירה ומפנקת ★ בריכת שחיה
★ חדר כושר ★ חדרי מפורארים ומאובזרים

במהלך השבת תקבלי כלים למציאת הדיווג הנכון
וכן הדרכה בנושא תאום ציפיות, יישומם וחשיבה חיובית

400+ חתונות
עד כה

שבע ברכות
אתר היכרויות איכותי ומפוקח
מבית הידברות

24,000 כמות
וכמויות איכותיים

אולי החצי השני שלך
נמצא במאגר?
'שבע ברכות'

www.7brachot.co.il | השירות בחינם לחלוטין | שבע ברכות-אתר היכרויות לדתיים

עדות מוצקה בת אלפי
שנים לוויכוח
הבוער ביותר בעולם

חדש!
ארכיאולוגיה
'תנ"כית'

הספר שעם ישראל חיכה לו

שוב ניצבו נציגי האומות העוינות את עם ישראל, מארמונות הנשיאות במדינות ערב ועד לאונסק"ו שבמטה האו"ם, וכביכול בשם הצדק, ביקשו להתכחש למציאות, ולנתק את הקשר שבין עם ישראל לארצו - ארץ ישראל, לירושלים ולמקדש. בזה אחר זה הורמו ידי המכחישים את אור השמש, עד קבלת ההחלטה האומללה. אך דבר אחד הם לא לקחו בחשבון שהאדמה החלה לפצות את פיה. חיים יהודיים פעילים ותוססים שהתנהלו בארץ הקודש החלו לצוץ מבטן האדמה, לבעור כאש יוקדת ולהאיר את העבר, כשהם שומטים את הקרקע מתחת המבקשים לשבש את ההיסטוריה...

מבצע מיוחד
ברכישת שני
הכרכים

דף אחר דף, באופן בלתי ניתן לעצירה, ינוערו רגבי
ההיסטוריה והאדמה תאמר את דברה מתעמקים, מבין
פירווי עפר, באופן שאינו מותיר מקום לכל ספק!

לרכישה מוקדמת חייגו אלינו

073-222-12-50

וקבלו ראשונים את הספר החדש!

shops.hidabroot.org

הרב זמיר כהן בספרו החדש 'ארכיאולוגיה תנ"כית ב' עושה זאת שוב באופן מרתק וייחודי בליווי תמונות מדהימות, גילויים וחשיפות נדירות, הוא יוצא עם הקורא למסע בין הממצאים המדהימים המוכיחים את הקשר העוצמתי והבלתי ניתן לערעור של עם ישראל לאדמתו זה אלפי שנים - ומציג את התשובה המוחצת לשאלה שבה עוסק העולם בימים אלו: "האם ניתן להוכיח כי ישנו קשר קדום בין עם ישראל לארץ ישראל?"